

РЕШЕНИЕ

№ 20382

гр. София, 13.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **944** по описа за **2025** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на А. Й. Т., чрез адв. Г. срещу Решение № 5227 от 02.12.2024г. на СРС, НО, 101 състав, постановено по НАХД № 9488 от 2023г. по описа на съда. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление №23-4332-008273/16.05.2023г., издадено началник Сектор в СДВР, отдел ПП.

Според касатора атакуваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на закона – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63в от ЗАНН. Според жалбоподателя районният съд не е разгледал спора обективно и не е отговорил на наведените възражения. На следващо място, жалбоподателят счита, че решаващият делото състав неправилно е заключил, че процесните АУАН и НП съответстват на изискванията за тяхното съдържание предвид, че в същите се констатира разминаване на посочените обстоятелства относно собствеността на процесния автомобил, удостоверяването по реда на чл. 188 от ЗДВП според касатора не е извършено валидно, оспорва се компетентността на издателя на АУАН и НП, сочи се изписване на три различни автоматизирани технически средства. Изтъква се постановяване на решението при непълнота на доказателствата и не изясняване на фактическата обстановка от страна на въззивния съд, тъй като същият е отхвърлил доказателствено искане от съществено значение за разрешаване на спора. Оспорва решението в частта за разностите. По същество от съда се иска да отмени обжалваното

решение и потвърденото с него наказателно постановление. Претендира разноски за двете съдебни инстанции.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от адв. Г. който моли съда да уважи касационната жалба.

Ответникът, редовно призван, изразява становище по жалбата в писмени бележки.

Участващият в производството прокурор от СГП счита, че решението на районния съд е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XIII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление №23-4332-008273/16.05.2023г., издадено началник Сектор в СДВР, отдел ПП, с което на А. Й. Т. е наложено наказание глоба в размер на 700лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3м.

За да потвърди наказателното постановление, СРС е приел, че същото е издадено от компетентни органи, без да са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, както и че касаторът е осъществил вмененото му административно нарушение. От съдържанието на решението е видно, че мотивите са формални. Съдът неправилно е отхвърлил доказателствено искане на жалбоподателя относно знаковото стопанство на процесния участък, като е посочил, че в населеното място разрешената максимална скорост е 50км./ч, независимо дали има или няма знаци, ограничаващи скоростта. Съдът не е разбрал възражението на жалбоподателя, че не навсякъде в града максимално разрешената скорост е 50 км., а би могла да бъде по-висока. Съгласно чл. 73 ал.2 от ППЗДВП скорост на движение, по-висока от посочената в ал. 1, може да се разрешава при наличие на необходимите условия за безопасност на движението. В този случай ограничението на скоростта се сигнализира с пътен знак В26. Именно това обстоятелство е следвало да бъде изследвано от съда, чрез уважаване на доказателственото искане на жалбоподателя.

Следва да бъде отбелязано, че изложените в касационната жалба аргументи, са противопоставени на наказателното постановление още пред районния съд както в инициралата съдебното производство жалба, така и в открито съдебно заседание, но видно от съдържанието на постановения съдебен акт, не са получили отговор.

Въпреки че в производството по чл.63в ЗАНН районният съд разглежда делата като първа съдебна инстанция, по същество действа като въззивна такава, предвид наличието на постановен правоохранителен акт, с който вече са решени въпросите относно авторството, виновността и отговорността на определено лице за осъществен състав на административно нарушение.

Въззивният съд дължи отговор на отправените пред него възражения и собствен анализ на доказателствените източници, въз основа на които е възприел именно тази фактическа обстановка, когато отговорът на направените пред него възражения изисква това, както е в конкретния случай. Това е необходимо, за да бъде преценено впоследствие дали не е налице пропуск в оценъчната дейност от страна на второстепенния съд, сочещ на превратно тълкуване на носителите на доказателствена информация, повлияло и върху яснотата на обективизираната воля.

В конкретния случай, липсва обоснован отговор защо в случая съдът счита, че не е необходимо събирането на други такива, доказателствените искания на жалбоподателя допустими ли са и в

крайна сметка необходими ли са за установяване на обективната истина в пределите на доказване с оглед предмета на делото и ангажиране на административнонаказателната му отговорност. На възраженията се дължи отговор, чрез посочване на основанията, поради които те се отхвърлят като неоснователни. Декларативността не изпълва съдържанието на изискването по чл.339, ал.2 от НПК. Отсъствието на подобни аргументи представлява нарушение на правилата за формиране на вътрешното убеждение, което в крайна сметка нарушава правото на защита на санкционираното лице.

Предвид изложеното настоящият касационен състав намира, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които могат да бъдат отстранени само при ново разглеждане на делото, в което следва да бъдат съблюдавани правилата за постановяване на съответния акт и се вземат предвид и обсъдят всички доводи и възражения на страните.

По претендираните от страните разноси ще се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото - чл. 226, ал. 3 АПК.

Така мотивиран, Административен съд София-град, XIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 5227 от 02.12.2024г. на СРС, НО, 101 състав, постановено по НАХД № 9488 от 2023г. по описа на съда.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: